

การปรับปรุงสายพันธุ์ *Streptomyces* sp.190-1 ที่ผลิตกลูโคสไอโซเมอเรส
โดยการเชื่อมโปรโตพลาสท์กับ *Streptomyces* sp.42-9 ที่ผลิตไซแลนเนส

นางสาว วรางคณา อินทรเสน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตรเทคโนโลยีชีวภาพ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2534

ISBN 974-578-599-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

017435

i 10313278

Strain Improvement of Glucose Isomerase Producing *Streptomyces*
sp.190-1 by Protoplast Fusion with Xylanase Producing
Streptomyces sp.42-9

Miss Varangkana Intharasen

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Biotechnology

Graduate School

Chulalongkorn University

1991

ISBN 974-578-599-7

วราภกา อินทรเสน : การปรับปรุงสายพันธุ์ Streptomyces sp.190-1 ที่ผลิต กลูโคสไอโซเมอเรส โดยการเชื่อมโปรโตพลาสต์กับ Streptomyces sp.42-9 ที่ ผลิตไซแลนเนส (STRAIN IMPROVEMENT OF GLUCOSE ISOMERASE PRODUCING STREPTOMYCES SP.190-1 BY PROTOPLAST FUSION WITH XYLANASE PRODUCING STREPTOMYCES SP.42-9) อ.ปริญญา : รศ.ดร.ไพเราะ เป็นพานิชการ, 85 หน้า . ISBN 974-578-599-7

งานวิจัยนี้รายงานวิธีการปรับปรุงสายพันธุ์ Streptomyces sp.190-1 ซึ่งเป็น จลินทรีย์ที่ผลิตกลูโคสไอโซเมอเรสได้สูงประมาณ 1200 หน่วยต่อกรัม น้ำหนักแห้ง ให้ผลิตไซแลนเนส ได้ด้วย โดยการเชื่อมโปรโตพลาสต์กับ Streptomyces sp.42-9 ที่ผลิตไซแลนเนส ทั้งนี้ เพราะ การผลิตกลูโคสไอโซเมอเรส ต้องการไซโลสเป็นสารชักนำ ถ้าจลินทรีย์นี้ผลิตไซแลนเนสได้ ก็จะสามารถเจริญได้ในอาหารเลี้ยงเชื้อ ซึ่งมีวัสดุที่มีไซแลนเป็นองค์ประกอบ โดยจะย่อยไซแลนไป เป็นไซโลส และมีผลชักนำการสร้าง กลูโคสไอโซเมอเรส

ผลการศึกษานี้ชี้แจงต่าง ๆ ต่อการสร้างและการรีเจเนอเรท โปรโตพลาสต์ของเชื้อทั้ง สอง พบว่า การเติมไกลซีนลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ ไม่มีผลต่อการเกิดโปรโตพลาสต์ของเชื้อทั้งสอง แต่มีผลยับยั้งการเจริญของเซลล์ นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของเชื้อไม่มีผลต่อการรีเจเนอเรท โปรโตพลาสต์ โดยพบว่า ไมซีเลียมของทั้ง Streptomyces sp.190-1 และ Streptomyces sp.42-9 ที่ช่วงอายุ 50-55 ชั่วโมง เป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการเตรียมโปรโตพลาสต์ โดย ให้ความถี่ของการรีเจเนอเรทสูงสุด คือ 12.83 % สำหรับ Streptomyces sp.190-1 และ 1.60 % สำหรับ Streptomyces sp.42-9

การคัดเลือกลูกผสมโดยใช้ความสามารถในการต้านยาเตตราซัยคลิน ร่วมกับแอมพิซิลิน พบว่าความถี่ของรีคอมบิเนชัน โดยการเชื่อมโปรโตพลาสต์ และการคอนจูเกชัน ระหว่าง Streptomyces sp.190-1 กับ Streptomyces sp.42-9 มีค่าเป็น 1.46×10^{-10} และ 4.54×10^{-7} ตามลำดับ ส่วนความถี่ของรีคอมบิเนชัน โดยการเชื่อม โปรโตพลาสต์ และคอนจูเกชัน ระหว่าง Streptomyces sp.190-1 กับ Streptomyces sp.42-9 ที่ได้รับพลาสมิด PIJ 4027 ซึ่งมียีนต้านยาอีริโทรมัยซิน มีค่าสูงจนเป็น 4.15×10^{-2} และ 8.41×10^{-6} ตามลำดับ เมื่อคัดเลือกลูกผสมโดยใช้ความสามารถในการต้านยาเตตราซัยคลินร่วมกับอีริโทรมัยซิน

จากการสัมผัสอย่างลูกผสมมา 60 สายพันธุ์ พบว่ามี 20 สายพันธุ์ผลิตเอนไซม์ กลูโคสไอโซเมอเรสได้ในช่วง 600 - 900 หน่วยต่อกรัม น้ำหนักแห้งของเซลล์ และพบว่าทั้ง 20 สายพันธุ์ ผลิตไซแลนเนสได้ในช่วง 0.30 - 1.04 หน่วยต่อ มล. เมื่อเลี้ยงใน อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกากราข้าว เป็นองค์ประกอบ และเมื่อเลี้ยงในอาหารที่มีไซแลนเป็นองค์ประกอบ จะผลิตไซแลนเนสได้ในช่วง 3.97 - 8.64 หน่วยต่อ มล.

ภาควิชา เทคโนโลยีชีวภาพ
สาขาวิชา เทคโนโลยีชีวภาพ
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อ วิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

VARANGKANA INTHARASEN: STRAIN IMPROVEMENT OF GLUCOSE ISOMERASE PRODUCING STREPTOMYCES SP.190-1 BY PROTOPLAST FUSION WITH XYLANASE PRODUCING STREPTOMYCES SP.42-9. THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.PAIROH PINPHANICHAKARN, Ph.D. 85 PP.

Strain improvement of Streptomyces sp.190-1, an organism capable to produce glucose isomerase at a high level of 1200 units per gram of dry cells, has been carried out in order to generate xylanase by protoplast fusion with xylanase producing Streptomyces sp.42-9. Since the production of glucose isomerase required xylose, if Streptomyces sp.190-1 could produce xylanase, it would then be able to grow in medium with xylan containing material by hydrolyzing xylan to xylose which subsequently acted as inducer for glucose isomerase production.

Optimal conditions for formation and regeneration of protoplasts were investigated. Addition of glycine to the culture medium had no effect on protoplast formation of both species but markedly reduced cell growth. Age of mycelium also had no effect on protoplast formation, however, affected the regeneration of protoplasts. The mycelial age of 50-55 hours was optimum for protoplast regeneration in both species. With this mycelial age, the protoplast regeneration frequencies of 12.83 % and 1.60 % were obtained with Streptomyces sp. 190-1 and Streptomyces sp. 42-9, respectively.

Recombination frequencies obtained through protoplast fusion and conjugation between Streptomyces sp.190-1 and Streptomyces sp.42-9 were 1.46×10^{-3} and 4.54×10^{-4} , respectively by using their resistance to tetracycline in combination with ampicillin as markers. Higher recombination frequencies which were 4.14×10^{-2} for protoplast fusion and 8.41×10^{-5} for conjugation of Streptomyces sp.190-1 with Streptomyces sp.42-9 harboring plasmid pIJ4027 were obtained by using resistant ability to tetracycline and erythromycin for recombinant selection.

Twenty recombinants from 60 randomly selected recombinants could produce glucose isomerase at the level ranging from 600-900 units per gram of dry cells. They could produce xylanase in the range of 0.30 - 1.04 units per ml. when grown in a medium containing defatted rice bran and 3.97 - 8.64 units per ml. when grown in a medium containing xylan.

ภาควิชา เทคโนโลยีชีวภาพ
สาขาวิชา เทคโนโลยีชีวภาพ
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนิสิต *Varangkana Intaraseen*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *Asso. Prof. Pairoh Pinphanichakarn*

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพเราะ ปิ่นพานิชการ ที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ แนวความคิด ตลอดจนช่วยแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นลิน นิลอบล และสถาบันเทคโนโลยีชีวภาพและวิศวกรรมพันธุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณาเอื้อเพื่อสถานที่และเครื่องมือในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ธนียวัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินิจ ขำวิวรรณ์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ David A. Hopwood แห่งสถาบัน John Innes, Norwich ,สหราชอาณาจักร ที่ได้เอื้อเพื่อให้เชื้อสายพันธุ์มาตรฐาน *S. coelicolor* M124 และ *S. coelicolor* M130 ขอขอบคุณ Dr. Mervynn J. Bibb ที่ได้เอื้อเพื่อให้พลาสมิด pIJ 4207

ขอขอบพระคุณบริษัทน้ำมันบริโภคไทย ที่ให้กากรำข้าว สำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้

และท้ายสุด ขอขอบคุณ พี่, เพื่อน และน้องๆ ทุกคน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านในสถาบันเทคโนโลยีชีวภาพ ที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจ ทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
คำย่อ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
2 อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย.....	14
3 ผลการวิจัย.....	25
4 การอภิปรายและสรุปผลการวิจัย.....	59
เอกสารอ้างอิง.....	66
ภาคผนวก.....	73
ประวัติ.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เปรียบเทียบการเจริญของเชื้อ <i>Streptomyces sp. 190-1</i> และ <i>Streptomyces sp. 42-9</i> เมื่อเลี้ยงในภาชนะต่างกัน.....	26
2	เปรียบเทียบผลของความเข้มข้นของไกลซินต่อการเกิดโปรโตพลาสต์ของ <i>Streptomyces sp. 190-1</i> และ <i>Streptomyces sp. 42-9</i>	29
3	แสดงความสามารถในการริเจนเนอเรทของโปรโตพลาสต์ ที่แรงดัน ออสโมติกต่างกัน.....	33
4	แสดงความสามารถ ในการต้านยาปฏิชีวนะ ชนิดต่างๆ ของ <i>Streptomyces sp. 190-1</i> และ <i>Streptomyces sp. 42-9</i>	40
5	แสดงความสามารถในการต้านยาปฏิชีวนะอีริโทรมัยซิน ของ <i>Streptomyces sp. 42-9/p1J4027</i>	41
6	แสดงผลการรีคอมบิเนชันของเชื้อมาตรฐาน <i>S. coelicolor M124</i> และ <i>S. coelicolor M130</i>	43
7	แสดงผลการรีคอมบิเนชันของเชื้อ <i>Streptomyces sp. 190-1</i> และ <i>Streptomyces sp. 42-9</i>	46
8	แสดงความสามารถในการสร้างเอนไซม์กลูโคสไอโซเมอเรสของ ลูกผสม เปรียบเทียบกับ <i>Streptomyces sp. 190-1</i> และ <i>Streptomyces sp. 42-9</i>	51
9	แสดงความสามารถในการสร้างเอนไซม์ไซแลนเนสของลูกผสมเมื่อเลี้ยง ในอาหารเลี้ยงเชื้อ 2 ชนิด คือ อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกากรำข้าวเป็น องค์ประกอบ และอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีไซแลนเป็นองค์ประกอบ.....	55
10	สรุปการสร้างเอนไซม์กลูโคสไอโซเมอเรสและไซแลนเนส ของลูกผสม	57

สารบัญภาพ

รูปที่		หน้า
1	แสดงลักษณะการกระจายของไมซีเลียมของ <i>Streptomyces</i> <i>sp.42-9</i> เมื่อเลี้ยงในภาชนะต่างๆกัน.....	27
2	แสดงผลของไกลซินต่อประสิทธิภาพการเกิดโปรโตพลาสต์ของ <i>Streptomyces sp.190-1</i>	30
3	แสดงผลของไกลซินต่อประสิทธิภาพการเกิดโปรโตพลาสต์ของ <i>Streptomyces sp.42-9</i>	31
4	แสดงโปรโตพลาสต์ของเชื้อ <i>Streptomyces sp.190-1</i>	34
5	แสดงความสามารถในการรีเจนเนอเรทของ <i>Streptomyces</i> <i>sp.190-1</i> และ <i>Streptomyces sp.42-9</i> ที่แรงดันออสโมติก ต่างกัน.....	35
6	แสดงผลของอายุเชื้อต่อการเกิดโปรโตพลาสต์และการรีเจนเนอเรชัน ของ <i>Streptomyces sp.190-1</i>	37
7	แสดงผลของอายุเชื้อต่อการเกิดโปรโตพลาสต์และการรีเจนเนอเรชัน ของ <i>Streptomyces sp.42-9</i>	38
8	แสดง master plate ของลูกผสมที่ได้จากการเชื่อมโปรโตพลาสต์ ระหว่าง <i>Streptomyces sp.190-1</i> และ <i>Streptomyces sp.</i> <i>42-9</i> บนอาหารวุ้น MS.....	48
9	แสดงลักษณะทางสัณฐานวิทยา (morphology) ของเชื้อลูกผสมที่ แตกต่างไปจากสายพันธุ์พ่อแม่.....	49
10	แสดงบริเวณใสรอบโคโลนี (clear zone) ของลูกผสมที่คัดเลือกได้ บนอาหารเลี้ยงเชื้อ xylan complex medium.....	54

คำย่อ

มล. = มิลลิลิตร

มก. = มิลลิกรัม

นน. = น้ำหนัก

ชม. = ชั่วโมง

ช. = องศาเซลเซียส